

Lendvai Károly PÁRISI LEVÉL

(RÉSZLET)

Évről évre nagyobb a két nagy szalon termelése s ugyanily mértékben hanyatlik mindkettő művészi színvonala. Valaha az öreg Géroome háza éles ellentétben volt a Meissonierével, de ma már akár teljesen egybeolvadhatnak.

A baj oka a két szalon vezetőségének konzervativizmusában rejlik: hiányzik a szükséges verseny. A fiatalokat lehetőleg háttérbe szorították, érvényesülésüket megnehezítették. Most az történik, hogy évről-évre ismétlik önmagukat s minden emóció nélkül festegetnek körülbelül a vásári cserepes egykedvűségével, kik tisztában vannak cikkeik alakjával, színével és vonalaival. A horskonkouristák és szocietairek majdnem mindegyike kivétel nélkül pontosan beküldi a számára fenntartott négy vagy két kiállítási tárgymennyiséget az adminisztratív előnyök tudatában. Az övék a legjobb világtítás, habár sokaknál éppen kívánatos volna, már a múlt érdekében is, hogy az úgynevezett rossz elhelyezést nyerjék, mellyel az újabb generációt kiténtetik. Látjuk, érezzük, hogy ugyanaz a hullám zúdul itt végig, ami a mai francia bourgeoisie jellemzi: a pénzvágy és politika.

Makacs, szívós harc folyik az elsőért, s ha kell a második elem erejével. Apolló helyét elfoglalta Dujardin-Beaumetz, a művészeti miniszter. Politikai vagy művészpoltikai „szereplések” egy-egy állami megrendelést eredményeznek. Aki jó akrobata, tud beszéltetni magát, neve meg van alapítva s nem kell többé vászna előtt művészi lázban égve tölteni egy emberöltőt. (...)

A magyarok közül Migl Árpád egy női portraitje; László Fülöp *A német császár leánya* és Orloff hercegnő arcképeiben boszorkányos a rutin, a fogások; a festékek takarékos. Az öreg horsconcours Weisz Adolf elküldötte az ő rendes évi két festményét, egy női arcképet és egy női aktstúdiumot; két igen erőteljes kép képviseli Perlmutter Izsákot, egy magyar genre és tájkép; bár nem jól akasztották, a tárlaton kevés ily művet találni; Zubriczky Lóránd két ambícióval festett arcképet küldött: *Etienne, a francia képviselőház alelnöke* és *Saint-Germain szenátor*; (...)

(Művészet, 1909(5))

Zubriczky Lóránd:
Genf látképe, 1918

Zubriczky Lóránd:
Vetőlovak a genfi kikötőben,
1920 után

Zubriczky Lóránd:
Szekérel a genfi tó partján, 1920

Zubriczky Lóránd:
Hazatérés a mezőről